

בעניין:

1. _____ גזאווי, ת.ז. _____
2. _____ גזאווי, ת.ז. _____
3. _____ גזאווי, ת.ז. _____
4. _____ גזאווי, ת.ז. _____
5. _____ גזאווי, ת.ז. _____
6. _____ חלאוה, ת.ז. _____
7. _____ גזאווי, ת.ז. _____
8. _____ גזאווי, ת.ז. _____
9. _____ גזאווי, ת.ז. _____
10. _____ געפר, ת.ז. _____
11. _____ שריתאח-גזאווי, ת.ז. _____
12. _____ שריתאח-גזאווי, ת.ז. _____
13. _____ שריתאח-גזאווי, ת.ז. _____
14. _____ אסקיר, ת.ז. _____

15. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום (מ.ר. 44538) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או עביר גיבוראן (מ.ר. 44346) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-עירון (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או ענת קדרון (מ.ר. 37665)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. אלוף פיקוד דרום
2. שר הביטחון
3. מדינת ישראל

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים, והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יאפשרו לעותרים 1-14 ולילדיהם, כולם בני משפחה אחת, תושבי ישראל מירושלים המזרחית, להיכנס לרצועת עזה, שם מחתנים בני משפחתם, מר _____ שריתאח ואשתו, גב' _____ שריתאח, את בתם, הגב' _____ שריתאח. החתונה תיערך ברצועת עזה ביום 3.8.07.

בקשה לדיון דחוף

בית-המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף, נוכח מועד האירוע הקרוב (3.8.07), וסירובם הגורף והבלתי מנומק של המשיבים לאפשר את כניסתם של בני המשפחה כולם לרצועת עזה לשם השתתפותם בחתונה.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותרים 1-14 הם בני משפחה אחת, כולם תושבי ירושלים המזרחית. הם כולם קרובי משפחה של מר _____ שריתח (ת.ז. _____) (להלן: אבי הכלה) וגב' _____ שריתח (ת.ז. _____) (להלן: אם הכלה), המתגוררים ברצועת עזה, ומחתנים שם את בתם, הגב' _____ שריתח (ת.ז. _____). חוזה הנישואין בין הכלה לבין בחיר ליבה, מר _____ אלמדהון (ת.ז. _____), נחתם ביום 6.11.2006. טקס הכלולות ומסיבת החתונה נקבעו ליום 3.8.07.

העתק חוזה הנישואין מצורף ומסומן ע/1.

הזמנה למסיבת החתונה מצורפת ומסומנת ע/2.

2. העותרים 1 ו-2 הם הוריה של אם הכלה. הם מבקשים להיכנס לרצועת עזה יחד עם שני ילדיהם: _____ בן העשר (ת.ז. _____); ו _____ בן הארבע-עשרה (ת.ז. _____).

3. העותר 3 הוא אחיה של אם הכלה והעותרת 4 היא אשתו. הם מבקשים להיכנס לרצועת עזה עם בתם הפעוטה _____, בת החצי שנה (ת.ז. _____).

4. העותר 5 הוא אחיה של אם הכלה.

5. העותרת 6 היא אחותה של אם הכלה. היא מבקשת להיכנס לרצועת עזה עם ארבעת ילדיה: _____ בת השבע (ת.ז. _____); _____ בן השש (ת.ז. _____); _____ בת השנתיים (ת.ז. _____); ו _____ בן השנה (ת.ז. _____).

6. העותרת 7 היא אחותו של אבי הכלה; העותרים 8-10 הם בניה.

7. העותרת 11 היא אחותו של אבי הכלה והעותר 12 הוא בעלה. העותרת 13 היא אשת בנם _____.

8. העותרת 14 היא אחותו של אבי הכלה.

9. אמם האלמנה של העותרות 7, 11 ו-14 ושל אבי הכלה, גב' _____ שריתח (ת.ז. _____), היא תושבת עזה. היא אישה קשישה, בת 79 שנים, וסובלת מבעיות בריאות האופייניות לגילה. העותרים 7-14 רואים חשיבות מיוחדת בהשתתפות בשמחה המשפחתית יחד עם האישה הקשישה, לעת נישואי נכדתה.

10. העותרת 15 (להלן – המוקד להגנת הפרט או המוקד) היא עמותה לזכויות אדם, שמושבה בירושלים, והעוסקת, בין היתר בענייניהם של ישראלים, המבקשים לבקר קרובי משפחה בשטחי רצועת עזה.

11. המשיב 1, אלוף פיקוד דרום (להלן – **המשיב**) מוסמך לאשר כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה בכפוף להנחיות הביטחוניות של המשיב 2. בעבר החזיק בסמכות זו בהיותו הגורם הצבאי שפיקד מטעם ישראל על כוחות צה"ל ברצועת עזה ובהתאם לצו צבאי שקבע את שטחי הרש"פ ברצועת עזה כשטח צבאי סגור. כיום הוא מפעיל את אותה סמכות בהתאם לפרשנותו לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.

12. המשיב 2, שר הביטחון, הינו הגוף המוסמך לקבוע הנחיות ביטחוניות בכפוף למשפט החוקתי והמינהלי הישראליים ובאיזון עם משפט זכויות האדם.

כניסת ישראלים לרצועת עזה

13. מאז 1994 מותנית כניסתם של ישראלים לחלקי הרצועה שבשליטת הרשות הפלסטינית בהיתר מהרשויות הישראליות.

המשיבים מנמקים זאת בשני טעמים: ראשית, חשש לביטחונם של אותם ישראלים הנכנסים לרצועה. שנית, חשש מניצול ההיתרים למתן שירותים לגורמים עוינים. כבר ייאמר ששני הטעמים אינם רלוונטיים לענייננו.

14. מאז שנת 2000 צומצם היקף ההיתרים הניתנים. לעתים קרובות נאלץ המוקד להגנת הפרט להגיש עתירות שעניינן ביקורי ישראלים אצל בני משפחותיהם המתגוררים ברצועת עזה, לרבות בחגים ומקרים הומניטריים. למשל: בג"ץ 10043/03, בג"ץ 9595/04, בג"ץ 9607/04, בג"ץ 9107/04, בג"ץ 1034/04, בג"ץ 552/05 ובג"ץ 8451/06.

15. עיקר מדיניות המשיבים באשר לכניסת ישראלים לרצועת עזה הובא בתגובת המשיבים מיום 27.8.04 לעתירה עקרונית, שהגיש המוקד בעניין כניסת ישראלים לרצועת עזה (בג"צ 10043/03 אבאגיאן נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה). באותה עתירה התבקשו המשיבים, בדומה לעתירה זו, לאפשר כניסתו של תושב ישראל לרצועה לצורך ביקור אמו, תושבת הרצועה. בעקבות העתירה התירו המשיבים את כניסתו של העותר לרצועה.

העתק תגובת המשיבים בבג"ץ 10043/03 מצורף ומסומן ע/3.

16. בפן הכללי, הודיעו המשיבים במסגרת אותה עתירה, כי השיקול המרכזי בבחינת בקשות להיתרים הינו השיקול הביטחוני. עוד נמסר כי:

נוכח הרצון להתחשב, במידת האפשר, בצורכיהם של תושבי הרשות הפלסטינית, כמו גם ברצונם של אזרחי ותושבי ישראל לבקר את קרוביהם המתגוררים באזח"ע, מאפשר המשיב, אף בתקופת העימות המזוין, ובהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, כניסתם לאזח"ע של קרובי משפחה מדרגה ראשונה המבקשים לבקר באזח"ע בשל קיומו של צורך הומניטרי חריג (**חתונה**, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכיו"ב). כן מותרת, בהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, כניסתם לאזח"ע של ישראלים הנשואים לאדם המתגורר באזח"ע. (ההדגשה הוספה, ע. ב.)

17. במסגרת תשובתו לעתירה הכיר המשיב בכך כי עליו לכבד את הזכויות המשפחתיות של תושבי הרצועה וקרוביהם מישראל גם בהיעדר סיבה הומניטרית "חריגה". לפיכך קבע גם הסדר שיאפשר ביקור של קרובי משפחה בחגים.

תחילה הוחל הסדר זה רק על "ישראלים המבקשים לבקר את קרובי משפחתם מדרגה ראשונה, עימם לא נפגשו בשנה האחרונה ובלבד שהבקשה היא לביקור במהלך אחד מהחגים...". בהמשך הורחב ההסדר גם לגבי מי שביקרו ברצועה במהלך השנה שלא במסגרת ביקורי החג.

18. ההסדרים הנ"ל הוחלו גם על ילדים נלווים של המבקר, אשר טרם מלאו להם 18 שנה.

19. עוד הודיעו המשיבים, כי ישראלי שהותרה כניסתו לרצועת עזה לביקור בני משפחתו, יהיה רשאי לצרף לביקור גם את בן-זוגו.

מכתב מפרקליטות המדינה לב"כ העותרים מיום 25.11.04, מצורף ומסומן ע/4.

20. ההסדרים מתייחסים לקרובי משפחה "מדרגה ראשונה", אך אינם מגדירים את המונח. כך, למשל, נותרה עמימות בשאלה אם נכדה היא קרובת משפחה מדרגה ראשונה של סבתה תושבת הרצועה. בכל הנוגע לביקורי כלואים בישראל, למשל, מכיר המשיב בנכדים וסבים כחלק מקבוצה מצומצמת שיש לאפשר את ביקורם אצל האסיר.

21. מכל מקום, במסגרת בג"ץ 552/05 המוקד להגנת הפרט נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה, הודיע המשיב, כי גם מעבר לקריטריונים שהוגדרו, ככלל בקשות של ישראלים לביקור בני משפחתם ברצועת עזה ייבחנו באורח פרטני.

העתק הודעת המשיב בבג"צ 552/05 מצורף ומסומן ע/5.

22. הסדרים אלו המשיכו להתקיים גם לאחר ביצוע תוכנית "ההתנתקות", כאשר המשיב מחזיק בסמכות להתיר כניסת ישראלים לרצועת עזה בהתאם לפרשנותו לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.

23. בענייננו מדובר במקרה הנופל במובהק לקריטריונים עליהם הודיע המשיב:

כפי שראינו, המשיב הזכיר בפירוש כניסה להשתתפות בחתונה כצורך הומניטרי חריג המצדיק מתן היתר כניסה לרצועה.

העותרים 1-7, 11-13 ו-14 הם כולם קרובי משפחה מדרגה ראשונה של בעלי-השמחה – הכלה והוריה – ובני זוגם.

הם מבקשים להיכנס יחד עם ילדיהם שגילאיהם עד 18 שנים.

העותרים 8-10 ו-13 אינם קרובים מדרגה ראשונה של בעלי השמחה, אך על המשיבים היה לבדוק את עניינם באופן פרטני, בהתאם לשיקולים ביטחוניים.

הכניסה לרצועת עזה במהלך האירועים האחרונים ובעקבותיהם

24. בעקבות התפרצות האלימות ברצועת עזה והשתלטות החמאס בכוח על הרצועה ועל מנגנוני הרשות הפלסטינית באמצעו של חודש יוני 2006, סגרו המשיבים כמעט לחלוטין את המעברים לרצועת עזה, ובהם מחסום ארז, המשמש לכניסת ישראלים לרצועה.

25. בתחילת חודש יולי שבו המשיבים ופתחו את מחסום ארז למעבר. המעבר התאפשר לקבוצות מסוימות:

- סוחרים פלסטיניים;
- עובדי ארגונים בינלאומיים;
- מקרים רפואיים;
- משפחות חצויות (אזרחיות ותושבות ישראל הנשואות לפלסטינים המתגוררים בעזה);
- מקרים מיוחדים (למשל ילדים של תושבי עזה אשר שהו בגדה המערבית).

אין, אם כן, מניעה למעבר במחסום ארז גם במצב הנוכחי.

העמודים הרלבנטיים מדו"ח המתאם ההומניטרי מטעם האו"ם בשטחים הכבושים, על המצב ההומניטרי ברצועת עזה 6-13 ביולי 2007, המתאר את מדיניות המעבר במחסום ארז בתקופה זו, מצורפים ומסומנים ע/6.

דו"ח פעילות של הצלב האדום מיום 10.7.07 מצורף ומסומן ע/7.

מיצוי ההליכים

26. ביום 19.6.07 פנה המוקד להגנת הפרט למשרד ישראלים שבמנהלת התיאום והקישור ברצועת עזה (להלן: **מת"ק עזה**), בבקשה להנפיק היתרי מעבר לרצועת עזה לבני המשפחה, לשם השתתפותם בחתונת בת משפחתם, הגב' _____ שריתח. החתונה נקבעה אז ליום 13.7.07.

העתקי שני מכתבי הפניה מיום 19.6.07 מצורפים ומסומנים ע/8-9.

27. ביום 2.7.07 התקבלו תשובות מת"ק עזה (מיום 27.6.07), בהן נכתב כי **"לא תותר** יציאתם מישראל לרצועת עזה: **לא עומדים בקריטריונים ועקב המצב הביטחוני"**. [ההדגשות במקור].

העתקי התשובות מיום 27.6.07 מצורפים ומסומנים ע/10-11.

28. בעקבות הסיור נאלצו בני המשפחה לדחות את מועד החתונה, דבר הכרוך באופן טבעי בקשיים רבים. המועד החדש שנקבע הוא **3.8.07**.

הטיעון המשפטי

חוסר סבירות וחוסר מידתיות

29. העותרים אינם יודעים מהו הטעם בגינו מסרב המשיב להתיר את כניסתם לרצועת עזה. המשיב לא נימק סירובו. אחד הטעמים שהציג בעבר המשיב למדיניות ההגבלה הקשה על כניסת ישראלים לרצועת עזה, הוא החשש, כי בהיותם ישראלים יהוו מטרה לפגיעה ע"י שוחרי רעה ברצועה. טעם זה הוצג ולובן בפרשת חה"כ ברקה. באותו עניין סירב המשיב לאפשר את כניסתם של חברי כנסת לפגישה בעזה מחשש לפגיעה בביטחונם:

בנסיבות המקרה, נחה דעתנו כי החלטתם של המשיבים שלא לאפשר לעותרים להיכנס לשטח שבשליטת הרשות הפלשתינאית בעזה, התבססה על שיקולים שבביטחון ובסדר הציבורי. כעולה מתצהירו של אלוף פיקוד הדרום (מיום 3.12.2001), אם יפגע מי מן העותרים - שהם חברי כנסת - עלול להיגרם נזק רב למדינה. כך, לא רק בנזק שייגרם לעותרים עצמם - שעלול להיות ממשי וחמור - אלא גם בנזק לביטחון המדינה עצמה (בג"ץ 9293/01 חה"כ ברקה ואח' נ' שר הביטחון, פ"ד נו(2), 509, 515).

30. טעם זה אינו רלוונטי בעניינם של העותרים. העותרים הם פלסטיניים, דוברי ערבית, ויש להם בני משפחה רבים ברצועה. הם נכנסים לביקור משפחתי פרטי. ודאי שבנסיבות אלו יהיה זה בלתי סביר לחלוטין לטעון, מתוך גישה פטרנליסטית, כי מניעת כניסתם בכדי לקחת חלק בשמחה המשפחתית מקורה ברצון להגן עליהם. מאחר שלפגיעה היפותטית בעותרים אין השלכה על ביטחון המדינה עצמה, אין מקום ליחס פטרנליסטי של הגנה עליהם חרף רצונם.

31. טעם נוסף שהציג המשיב בעבר הוא החשש מפני שיתוף פעולה של ישראלים הנמצאים ברצועה עם גורמים עוינים. לטענת המשיב עלולים גורמי טרור לנצל את חופש התנועה של המבקרים הישראלים לסיוע בקידום פעולות טרור.

32. טעם זה אף הוא אינו רלוונטי בעניינן של העותרים. העותרים אינם מבקרים קבועים ברצועה. העותרים לא ביקשו להיכנס ולצאת מעזה בחופשיות ובאופן לא מבוקר. כל שביקשו הוא להשתתף בשמחה המשפחתית – נישואי בת משפחתם הקרובה. המשיב אינו יכול להגביל את זכויות העותרים על בסיס השערות ספקולטיביות כלליות, שאינן מבוססות על מידע פרטי ועדכני. סירוב גורף ללא קשר לנסיבות הקונקרטיות הוא פסול.

33. טעם נוסף אשר עשוי להוות עילה למניעת כניסת ישראלים לרצועה הוא טעם ביטחוני הנובע ממידע מודיעיני קונקרטי לגבי המבקש או בני משפחתו אותם הוא מבקש לבקר.

34. טעם זה אף הוא אינו רלוונטי לעניינם של העותרים. המשיב לא טען כי קיימת איזושהי מניעה קונקרטית לגביהם.

באין טעם ביטחוני להגביל את כניסתם של העותרים לרצועה מחובתו של המשיב להתיר את כניסתן של העותרות לרצועה ולהימנע מפגיעה קשה בזכויותיהן.

35. מעבר לנדרש, הרי שספק אם הסמכות לפי סעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005, מאפשרת למשיב למנוע את כניסת העותרים לרצועה. סעיף 1 של החוק מגדיר את מטרותיו: "להסדיר את העניינים שלהלן, לשם יישום תוכנית ההתנתקות". מדובר בארבעה עניינים בלבד, שהקרוב ביותר מהם לענייננו הוא "פינוי ישראלים ונכסיהם מחבל עזה ומשטח בצפון השומרון, בהתאם להחלטות הממשלה". את סעיף 24, המצוי בפרק ד' סימן א' שכותרתו "הפינוי" יש להבין, משום כך, כמיועד למנוע חזרתם של מתיישבים ישראלים לשטח המפונה לאחר פינויו. לצורך זה – ורק לצורך זה – נדרש היתר מהמפקד הצבאי לצורך כניסה לשטח מפונה. השימוש בסעיף זה כדי למנוע כניסת פלסטינים תושבי ישראל לרצועת עזה למטרות משפחתיות, כשאין כל חשש שהם יחדשו שם את מפעל ההתנחלויות, הוא שימוש לרעה בסמכות.

36. טענות אפשריות בדבר אי קיומה של אפשרות למעבר במחסום ארז לאור המצב הביטחוני אינן תקפות עוד, לאור פתיחת המעבר ומתן היתרי מעבר לסוחרים, לנשים ממשפחות חצויות ולאחרים. יש לזכור כי המצב הביטחוני ברצועת עזה רעוע מזה שנים - פרשת חה"כ ברקה שהוזכרה לעיל התרחשה לפני קרוב לשבע שנים. המשיב אינו יכול להקפיא את חיי המשפחה של העותרים במשך שנים על גבי שנים, עד אשר ישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו.

הפגיעה בזכויותיהם של העותרים

הזכות לחופש התנועה

37. הזכות לחופש התנועה היא הביטוי המרכזי לאוטונומיה של האדם, לבחירתו החופשית ולמימוש יכולותיו וזכויותיו. הזכות לחופש תנועה נמנית עם הנורמות של המשפט הבינלאומי המנהגי.

וראו:

בג"ץ 6358/05 ואנונו נ' אלוף פיקוד העורף, תק-על(1)2006, 320, פסקה 10;
בג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על(1)2005, 1114, פסקה 15;
בג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האיזורי, תק-על(1)94, 1139, 1147.

38. הזכות לחופש התנועה היא המנוע שמניע את מארג זכויותיו של האדם, המנוע שמאפשר לאדם לממש את האוטונומיה שלו, את בחירותיו. כאשר מגבילים את חופש התנועה נפגע אותו "מנוע" וכתוצאה מכך חלק מהאפשרויות והזכויות של האדם חדלות מלהתקיים. כבודו כאדם נפגע. מכאן החשיבות הרבה המיוחסת לזכות לחופש התנועה.

39. המשיבים פוגעים פגיעה קשה בחופש התנועה של העותרים, בכך שהם מונעים באופן גורף מכל בני המשפחה את הכניסה לרצועת עזה. הפגיעה בחופש התנועה משמעותה גם פגיעה קשה במרקם חיי המשפחה של העותרים וניתוק מוחלט בין שני חלקי המשפחה.

הזכות לחיי משפחה

40. הזכות לחיי משפחה, הכוללת את הזכות של הורים וילדים, סבים ונכדים ואחים לשמור על קשריהם המשפחתיים, היא זכות מוכרת במשפט הישראלי ובמשפט הבינ"ל. כנגד זכות זו מוטלת על המשיב החובה לכבד את התא המשפחתי.

41. תקנה 46 לתקנות האג, המהווה דין בינ"ל מנהגי, קובעת:

יש לכבד את כבוד המשפחה וזכויותיה, חיי אדם, רכוש פרטי, וכן את אמונות-הדת ומנהגי הפולחן.

וכבר נפסק כי:

ישראל מחוייבת להגנה על התא המשפחתי מכוחן של אמנות בינלאומיות
(בג"צ 3648/97 סטמקה ואח' נ' שר הפנים פ"ד נג(2) 728, 787).

ר' עוד: סעיף 10 לאמנה בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966; סעיפים 17 ו-23 לאמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966; סעיף 12 וסעיף 16(3) להכרזה האוניברסלית בדבר זכויות האדם, 1948; סעיף 12 לאמנה האירופית בדבר זכויות האדם; סעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית.

42. בית המשפט העליון חזר והדגיש את חשיבותה הרבה של הזכות לחיי משפחה בפסקי דין רבים, ובמיוחד בפסק הדין אשר ניתן לפני כשנה בעניין עדאלה (בג"צ 7052/03 עדאלה ואח' נ' שר הפנים, תק-על 2006(2), 1754).

כך, למשל, כותב הנשיא ברק, בסעיף 25 לפסק דינו:

חובתנו הראשונית והבסיסית לקיים, לטפח ולשמור על התא החברתי היסודי והקדום ביותר בתולדות האדם, שהיה, הווה ויהיה היסוד המשמר ומבטיח את קיומה של החברה האנושית - הלוא היא המשפחה הטבעית.
[...]

הקשר המשפחתי... מונח ביסוד המשפט הישראלי. למשפחה תפקיד חיוני ומרכזי בחייו של היחיד ובחייה של החברה. הקשרים המשפחתיים, עליהם מגן המשפט ואותם הוא מבקש לפתח, הם מהחזקים ומהמשמעותיים ביותר בחייו של אדם.

43. המשיבים פעלו באופן בלתי מידתי ובלתי סביר, בסירובם הגורף לאפשר לבני המשפחה להכנס לרצועת עזה להשתתפות בטקס הכלולות. מחד, לא הציגו המשיבים כל טעם ענייני למניעת הביקור ונתלו בקריטריונים בלתי מוגדרים ונימוקים בעלמא, ומאידך, לא שקלו כדין את הפגיעה הקשה בזכויותיהם של העותרים, ואף בזכויותיהם של הכלה והוריה, בחיר לבה ובני המשפחה שברצועת עזה.

44. המשיבים אינם יכולים להקפיא את חיי המשפחה של העותרים במשך שנים. חיי אדם וחיי משפחה, מטבעם, ממשיכים להתקיים. גם בתקופות עימות ממשיכים בני זוג להינשא זה לזו ולהקים משפחות, ילדים ממשיכים להיוולד ולגדול, סבים וסבתות ממשיכים לדאוג לנכדיהם – ונכדיהם ממשיכים להזדקק לקירבתם. לא רק שהמשיבים אינם יכולים להתעלם מכך, אלא שאף חובתם לעשות כל שביכולתם על מנת לאפשר את המשכם של חיים תקינים.

כדבריו של הנשיא ברק:

אין אפשרות לקיים הבחנה חדה בין מעמד זכויות האדם בעת לחימה ומעמדן בעת שלום. קו הגבול בין טרור לרגיעה הוא דק. כך בכל מקום. כך בוודאי בישראל. אין אפשרות לקיים אותו לאורך זמן. עלינו להתייחס לזכויות האדם ברצינות הן בעת לחימה והן בעת רגיעה. עלינו להשתחרר מהאמונה התמימה, כי עם חלוף הטרור ניתן להשיב את מחוגי השעון אחורה. (סעיף 21 לפסק דינו של הנשיא ברק, בפרשת עדאלה הנ"ל).

לאור האמור, מתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת המשיבים לעשותו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לטובת העותרים הוצאות ושכ"ט עו"ד.

19 ביולי 2007

עידו בלום, עו"ד
ב"כ העותרים

[ת.ש. 18007]